

ἄλλους εἰς τοὺς πολέμους, ὅστις ὁμως ἀνθέξῃ τὴν πρώτην ὀρμὴν των, εὐκόλως τοὺς τρέπει ἔπειτα εἰς φυγὴν, ἐπειδὴ εἶναι καθ' ὑπερβολὴν ἀμφιρρέπεῖς· δὲν φυλάττουσι τόσον τὰς συμφωνίας καὶ ὑποσχέσεις, εὐφημίζονται δὲ παρὰ πάντων ὡς ἐπιτηδειότεροι χορευταὶ, καὶ τοῖς ἀρέσκει ὁ πολυτιμος ἱματισμός· εἶναι εὐρῶστοι καὶ εὐσχημοὶ καὶ μολονότι ὁμιλοῦσι τὴν Ἀλβανικὴν διάλεκτον, ὡς φυσικὴν, ἢ καὶ κατὰ τὴν ἀπλοελληνικὴν, ἐκφράζονται ὁμως ὀρθῶς ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, καὶ μάλιστα ὅσοι κατοικοῦσι τὰ περίξ τῆς Παραμυθίας.

Μετὰ τοὺς Τσάμηδες ἔπονται οἱ Λιάπηδες, τῶν ὁποίων ἡ κατοικία ἀρχίζει ἀπὸ τὸ πέραν μέρος τοῦ Δώδωνος ποταμοῦ, καὶ κατοικοῦντες τὴν Χαωνίαν καὶ Ἀκροκεραύνια ὄρη, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Χειμάρρα, ἐκτείνονται ἕως τὴν Αὐλῶνα, ἔχοντες τὰ παράλια τοῦ Ἰονικοῦ πελάγους καὶ μέρος τοῦ Ἀδριαντικοῦ κόλπου καὶ ἱκανὴν ἔκτασιν τῆς Μεσογείου· εἶναι ἀνδρεῖοι εἰς τοὺς πολέμους, ἀγχίνοες, φιλόξενοι, ἐπιτηδειότατοι νυκτοκλέπται καὶ εὐχαριστοῦνται πολὺ εἰς τὴν σωματικὴν κακοπάθειαν καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν γυμνότητα καὶ ῥυπαρότητα τῶν φορεμάτων, ἢ ὁποία τοῖς χρησιμεύει εἰς τὴν νυκτοκλεψίαν, διὰ τὰ μὴ γνωρίζονται· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἶναι μικρόσωμοι, δύσμορφοι, ἀλλ' ἀκούραστοι· δὲν λυπεῖται ἕνας Λιάπης, ἂν φονευθῇ, ἢ πληγῶθῃ κλέπτων πρόβατον, αἶγα, ἢ ἄλλο τι εἶδος· ἀλλ' ἡ ἀπόκρισις του πρὸς τὸν ἐρωτήσοντα εἶναι ἡ ἐξῆς. « Κόκκα πέρ κόκκα, δηλαδὴ κεφαλὴν διὰ κεφαλὴν· ὅλοι ἐν γένει ὁμιλοῦν τὴν Ἀλβανικὴν διάλεκτον, πολλὰ ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν γνωρίζουν τὴν Ἑλληνικὴν, καὶ ταύτην βαρβαρικώτατα.

Μετὰ τοὺς Λιάπηδες κατὰ τὴν Μεσόγαιον γειτονεῦσιν οἱ

